

T.N. Elagathan...

வெளியீடு எண் : 334.

1098
73-2

உ
சிவமயம்

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி (குறிப்புரையுடன்)

ACC
No 25333

திருவாவடுதுறை ஆந்நம்
1984

THE
THE
THE

சிவமயம்

அதிவீரராம பாண்டியர் அருளிய
திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

(குறிப்புரையுடன்)

அன்பளிப்பு :

தஞ்சாவூர்

நடராஜ பிள்ளை உலகநாதன் M.A.B.T

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்

இருபத்துமூன்றாவது குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

அருளாணையின்வண்ணம்

வெளியிடப்பெற்றது.

அன்பளிப்பு :

தஞ்சாவூர்

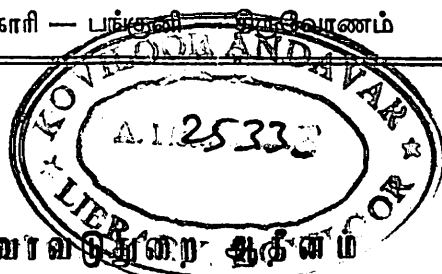
நடராஜ பிள்ளை உலகநாதன் M.A.B.T

22-ஆவது குருமகாசந்திதானமாக வீற்றிருந்தருளிய

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகள்

முதலாவது ஆண்டுக் குருபூஜைவிழா மலர்

ருத்ரோத்காரி — பங்குனி இலக்கிவாணம்

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

விலை ரூ. 1-00

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம்
— திருவாவடுதுறை —

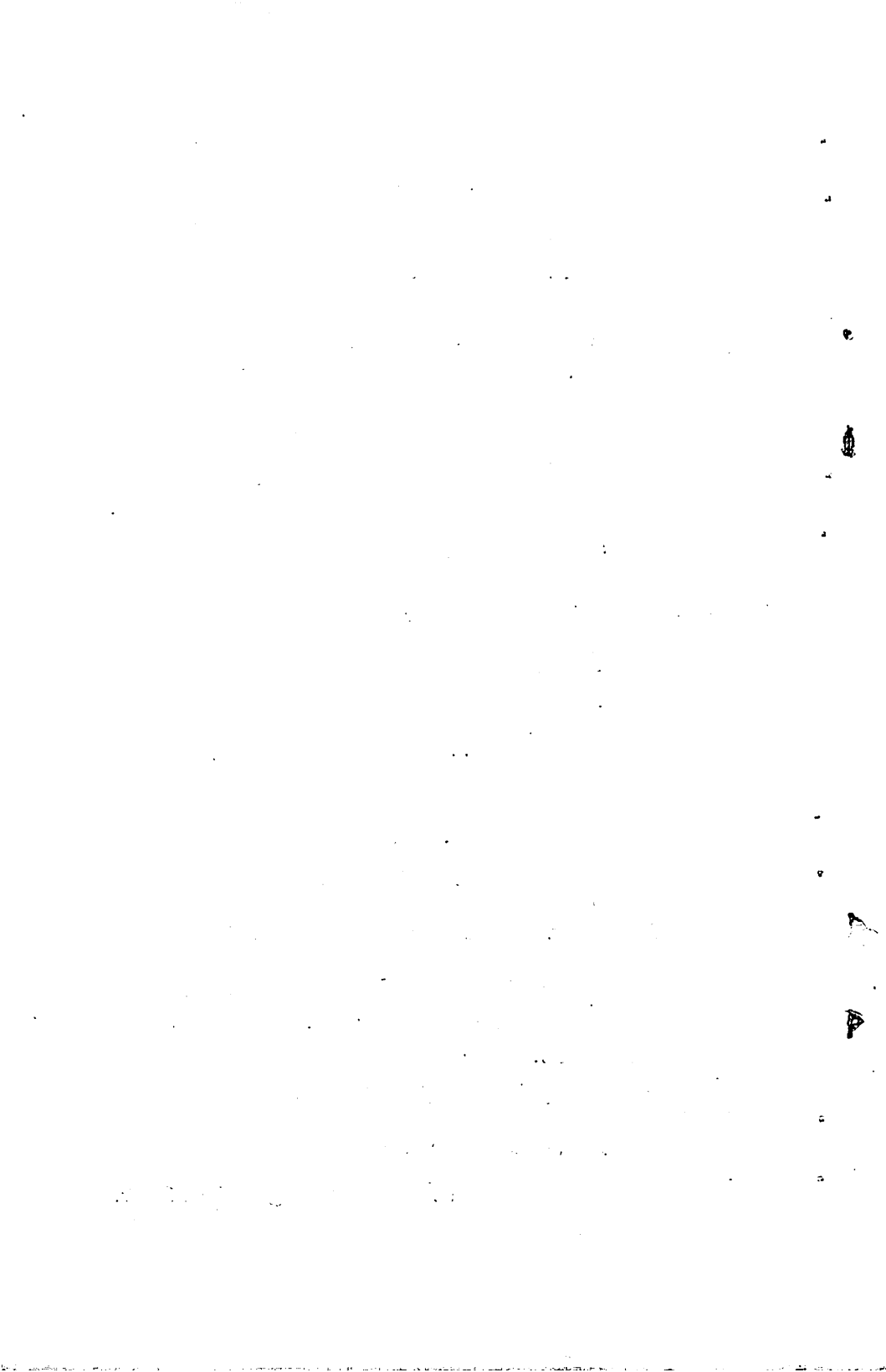

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞான
 போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
 பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
 மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
 குயிலாரும் பொழில்திருவா வடுதுறைவாழ்
 குருமச்சி வாய தேவன்
 சுயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
 நீடுழி தழைக மாதோ.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள்.

முன் னு ரை

தருமநேரி தழைத்தோங்கத் தாரண்மேல் சைவமுடன்
அருமறையின் துறைவிளங்கச் செந்தமிழ்நாட்டை ஆண்ட
முடிமன்னர்கள், புலியரசர்களாக மட்டுமன்றிக் கவியரசர்க
ளாகவும் விளங்கினார்கள். அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் படிப்
போர் மனத்தைப் பண்படுத்தும் தன்மையன. அத்தகைய
அரசர்களின் வரிசையில் எண்ணத்தக்க பெருமையுடையவர்
அதிவீரராம பாண்டியர். செந்தமிழிலும் வடமொழியிலும்
புலமைபெற்ற இவரியற்றிய நூல்கள் பல. அவைகளில் ஒன்று
திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி என்னும் இந்நூல்.

கரிவலம்வந்த நல்லூர் என்ற பெயர் மருவிக் கருவை
என வழங்குகிறது. இது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்
சங்கரன்கோயிலிலிருந்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் செல்லும் வழியில்
சங்கரன்கோயிலை அடுத்துள்ள திருத்தலமாகும். பெருமான்
களவீசர், முகலிங்கர், பால்வண்ணநாதர் என்ற பெயர்க
ளாலும் அம்மை ஒப்பனையம்மை சிவகாமியம்மை என்ற
பெயர்களாலும் போற்றப்படுகிறார்கள்.

இத்தலத்திற்குத் தலபுராணம் ஒன்று உண்டு. இது 40
சருக்கங்களில் 1345 பாடல்களால் தலப்பெருமையை எடுத்த
துரைக்கிறது. இயற்றியவர் சிவகிரி சமஸ்தான வித்துவான்
எட்டிசேரி ச. திருமலைவேற் கவிராயர். கருவையைப்பற்றிய
கலித்துறை அந்தாதி, வெண்பா அந்தாதி, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
இந்த மூன்றும் வரதுங்கராம பாண்டியரால் பாடப்பட்டன
என்று குறித்துள்ளார் புராணப்பதிப்பு ஆசிரியர். இக்காலத்து
வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் இவ்வந்தாதி ஆசிரியரைப்பற்றிய
கருத்துக்கு இது அரண்செய்வதாகும்.

இப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதியிலுள்ள பாடல்கள் மிக எளிய
சொற்களால் ஆக்கப்பெற்றுள்ளமையைப் படிப்போர் நன்கு

அறிவர். கருங்கல் மனத்தையும் கசிந்து உருகச்செய்யும் திருவாசகத்தைப்போல எளிமையாலும் பக்திச்சுவையாலும் இந்நூற் பாடல்கள் படிப்போர் மனத்தைத் தூய்மையாக்கி அன்பு நீர் பாய்ச்சிப் பத்திவிதையை இட்டுப் பெருமான் கருணைக்கு ஆட்படுத்துதலின் இதனைக் 'குட்டித் திருவாசகம்' என்று போற்றுவர் அறிஞர். அசட்கேர்ப்பப் பலபாடல்கள் திருவாசகப் பாடல்களை அடியொற்றி அமைந்துள்ளமை கண்டு இன்புறு தற்குரியது.

நூல் எளிமையாயினும் பொருள் உணரத் துணையாக, ஆங்காங்கு விரலிக் காணப்பெறும் அருஞ்சொற்களுக்குத் திருவாவடுதறை ஆதினப்புலவரும் சைவசித்தாந்த அஞ்சல் வழிக்கல்வி இயக்குருமான பேராசிரியர் திரு. ஆதி. முருகவேள் எம். ஏ. அவர்கள் எழுதிய குறிப்புரையும் இந்நூலுக்கு அணி செய்கின்றது.

மக்கள் சமயவுணர்வுபெறத் தோத்திர சாத்திர நூல்களை வெளியிட்டு வழங்கிவரும் திருவாவடுதறை ஆதினத்து 23வது குருமகாசந்ரிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இதுவரை அச்சேருத நூல்களையும் மிகப்பழைய பதிப்புக்களையும் வெளியிடுவது நற்பயன் அளிப்பதாகும் என்று திருவுள்ளங்கொண்டார்கள். அவர்கள் திருவுள்ளப்பாங்கின் வண்ணம் இப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி நூல் வெளிவருகிறது.

ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்ரிதானம் அவர்கள் தமக்கு முன்பு 22வது குருமகாசந்ரிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து சமய சமுதாயப்பணிகளை ஒல்லும்வாயெல்லாம் ஆற்றிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகளுக்கு ஓராண்டுக்குள் கற்கோயில் எடுப்பித்து இந்நூலை அவர்களின் முதலாண்டுக் குருபூஜைவிழா மலராக வெளியிடுகிறார்கள்.

அன்பர்கள் குருமகாசந்ரிதானம் அவர்களின் அருளாசியுடன் ஒதி இருமை நலமும் எய்துவார்களாக.

திருவாவடுதறை. }
24-5-84. }

ஸித்துவான் மு. ஆறுமுக தேசிகர்,
ஆதின நூலகர்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அதிவீரராம பாண்டியர் அருளிய

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

(குறிப்புரையுடன்)

—•••••

காப்பு

ஆன கருவைப் பதிற்றுப்பத்
தந்தா திச்சொல் அலங்கல்முற்றும்
ஞான உருவாம் களவீசன்
நளின சரண மிசைச்சாத்தத்
தான அருவி பொழிதடக்கைத்
தறுகண் சிறுகண் புகர்முகத்துக்
கூனல் இளவெண் பிறைக்கோட்டுக்
குணக்குஞ் சரத்தின் அடிதொழுவாம்.

குறிப்புரை : ஆன - சிறப்புப் பலவும் பொருந்தியதான.
கருவை - கரிவலம்வந்த நல்லூர் என்பதன் மருஉச்சொல்.
பதிற்றுப்பத்து - பத்து பத்து - நூறு. 'பதிற்றுப்பத்து நூறு'
என்ற வாய்பாடு அறிக. பத்துப்பத்துச் செய்யுள், ஒவ்வொரு
பத்தும் ஒவ்வோர் இனமாக அமையுமாறு பத்து பத்துக்கள்
கொண்டுள்ள நூல்வகை. ஒரு பாட்டின் இறுதி அடுத்து
வரும் பாட்டின் தொடக்கமாக அமையும் அந்தாதித்
தொடையில் நூறு பாடல்களும் பாடப்பட்டிருக்கும்.
நூறுவது பாடலின் இறுதி முதற்பாடலின் தொடக்கமாக
அமைவதும் உண்டு. அலங்கல் - மாலை, களவீசன் - களா
மரத்தின் நிழலில் வீற்றிருக்கும் இறைவன். நளினம் -
தாமரை. சரணம் - திருவடி. மிசை - மேல். தர்ணம் - மத
நீர், தடக்கை - பெரியதான துதிக்கை. தறுகண் - அஞ்
சாமை. புகர் - புள்ளி. கூனல் - வளைவு. கோடு - கொம்பு.
குஞ்சரம் - யானை.

நூல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

சீரார் கமலச் சேவடிஎன்.

சிந்தை இருத்தி. உனதுதிருப்

போர்ஆ பிரமும் எடுத்தோதிப்

பெம்மான்! கருவை எம்மான்! என்(று)

ஆரா அமுதம் உண்டவர்போல்

அனந்தா னந்தத் தகம்நெகிழ

ஆரா இன்பம் அறிவித்தாய்!

அறியேன் இதற்கோர் வரலாறே.

(1)

குறிப்புரை : சீர் - திரு. அதாவது முத்திச்செல்வமாகிய பேரின்பம். தாமரைமலருள் தேன் இருப்பதுபோல, இறைவனது சேவடியாகிய அருளினுள்ளாக ஆன்மாக்களால் நுகரப்படும் பேரின்பம். நிரம்பியுள்ளது. கமலம் - தாமரை. 'ஞானக் கண்ணினில் சிந்தை நாடி' என்னும் சிவஞானபோதம்நினைக. அனந்தானந்தத்தகம் நெகிழ - அனந்த ஆனந்தத்து அகம் நெகிழ. அனந்தம் - அழிவற்றது.

ஆருக் காமக் கொடியகனல்

ஐவர் மூட்ட அவலமனம்

நீராய் வெந்து கிடப்பேனை,

நின்தான் வழுத்த நினைவுதந்து

மாரு நேயத் திரவுபகல்

மறவா திருக்க வரமளித்தாய்;

சீரு டரவம் முடித்தசடைக்

கருவை வாழும் செழுஞ்சுடரே!

(2)

கு - ரை : ஆரு - தணியாத. கனல் - தீ. ஐவர் - ஐந்து பொறிகள். வழுத்த - துதிக்க. நேயம் - அன்பு; இங்கு இறைவனின் அருள். ஆசிரியர்க்கே உரைப்பின் அன்பு என்பதாகும். உயிர் செலுத்தும் அன்பின் அடிப்படையில் வரம் அளிக்கப்படுகிறது. மாருநேயத்திரவுபகல் - மாரு நேயத்து இரவு பகல். சீருடரவம் - சீறு ஆடு அரவம் - சீறி ஆடும் பாம்பு.

சுடரே! வலியத் தடுத்தாண்ட

துணையே! பிறனித் தொடுகுழிவீழ்

இடரே அகலக் களாநீழல்

இருந்த கோவே! எம்பெருமான்!

உடலே ஓம்பித் திரியுமென
உன்னை நினைக்கப் பணித்தஅருட்
கடலே! உனையன் றொருதெய்வம்
காண வழத்தக் கடவேனோ?

(3)

கு-ரை: களா - களாமரம்.

வேனிற் சிலைவேள் தொடுகணைக்கும்
விளங்கும் மகளிர் உளம்கவற்றும்
பானற் கொடிய விழிவலைக்கும்
பற்றாய் வருந்தி, அனுதினமும்
ஈனத் துயரக் கடல்அழுந்தும்
எனையும் பொருளா அடிமைகொண்ட
ஞானத் துருவே! தமிழ்க்கருவை
நம்பா! பொதுவில் நடித்தோனே!

(4)

கு-ரை: வேனிற் சிலைவேள் - மன்மதன். சிலை - வில்.
தொடுகணை - தொடுக்கும் அம்பு. உளம் கவற்றும் - மனத்தைத்
துயரப்படுத்தும். பானல் - நீலமர். ஈனம் - இழிவு. பொது -
மன்றம்.

நடித்தேன் பொய்க்கூடு எடுத்தது, அவமே
நன்னாள் கழிய; இந்நாளில்
படித்தேன் உனது திருநாமம்;
பண்டை வினையின் பற்றறுத்தேன்;
பிடித்தேன் பிறவிக் கடல்நீர்தப்
பெரிய புணையா உனதடியை;
முடித்தேன் உள்ளத்(து) எண்ணமெல்லாம்;
கருவை வாழும் முன்னோனே!

(5)

கு-ரை: பொய் - நிலையாமை. பொய்க்கூடு - நிலையா
மையையுடைய, அழியக்கூடிய உடம்பு. புணை - தெப்பம்.

முன்னைப் பிறவித் தவப்பயனோ?
முழுதும் அறியா மூடனிவன்
என்னக் கருத்தில் எண்ணியோ?
யாதோ அறியேன், இரவுபகல்
கன்னற் பாகிற் கோற்றேனில்
கனியிற் கனிந்த கவிபாட
அன்னத் தொகுதி வயற்கருவை
ஆண்டான் என்னை ஆண்டதுவே.

(6)

கு-ரை: முன்னிப்பிறவி-முன்பிறவி. கன்னல் - கருப்பஞ் சாறு. கோற்றேன் - கோல்தேன் - கொம்புத்தேன்.

ஆண்ட குரவன் ஆவானை
அல்லற் பிறவி அறுப்பானை
வேண்டும் பதவி தருவானை
வெளிவீட் டின்பம் அளிப்பானைத்
தூண்டல் செய்யா மணிவிளக்கைத்
தொழில்முன் றியற்றும் தொல்லோனைக்
காண்டற்(கு) அரிய பேரொளியைக்
களாவின் நிழற்கீழ்க் கண்டேனே.

(7)

கு-ரை: குரவன் - ஞானசிரியன். பதவி - சாலோகம், சாமீபம், சாருபம் என்னும் பதமுத்திப்பேறுகள். வெளிவீட்டு இன்பம் - சாயுச்சியம் என்னும் பேரின்பப்பேறு; திருவடிப்பேறுகிய ப்ரமுத்தி. தொழில் மூன்று - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்கள். தொல்லோன் - பழையோன்.

கண்ட கண்கள் புனல்பாயக்
களிப்பாய் உள்ளம் கரைஅழிய
விண்ட மொழியின் நாக்முற
விம்மி மேனி மயிர் பொடிப்பப்
பண்டை வசம்போய்ப் பரவசமாய்ப்
பரமா னந்தத் தெளிநறவம்
உண்டு தெவிட்டா அருள்புரிந்தான்
கருவை வாழும் உரவோனே.

(8)

கு-ரை: விண்ட - துதித்துப்பாடிய. பண்டை வசம் - அருள்பெறும் முன் பாசத்தின் வசமாயிருந்தநிலை; அதுவரை இருந்துவந்த ஆன்மபோத முனைப்புநிலை. பரம் என்பது உயர்ந்தது. பாசமாகிய இழிந்த பொருளல்லாது உயர்ந்த பொருளாகிய இறையருள். பரவசம் - அருளின்வயம். பரம ஆனந்தம் - உயர்ந்த இன்பம். நறவம் - தேன். உரம் என்பது சிற்சத்தி எனப்படும் அறிவாற்றல். உரவோன் - ஆணை அல்லது சிற்சத்தி எனப்படும் அறிவாற்றலோடும் பிரிப்பின்றி நிற்கும் சிவபரம் பொருள்.

உரகா பரணத் திருமார்பும்
உமைஒப் பனையாள் இடப்புறமும்
சிரமா லிகையும் புரிசடையும்
செய்ய வாயும் கறைமிடறும்

வரதா பயமும் மழுமானும்
வயங்கு கரமும் மலரடியும்
கருவா புரியான் வெளிப்படுத்திக்
காட்சி கொடுத்து நின்றானே.

(9)

குரை: உரகாபரணம் - உரக ஆபரணம் - உரகம் என்பது
பாம்பு, ஒப்பனையாள் - கருவைத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளி
யிருக்கும் அம்மையின் திருப்பெயர். மாலிகை - மாலை:
சிரமாலிகை - இறந்தவரின் தலைகளால் ஆன மாலை. மிடறு -
கழுத்து. வரதாபயம் - வரதம் அபயம் - வரம் கொடுத்தலும்
அஞ்சுவோர்க்கு அடைக்கலம் கொடுத்தலும்.

நின்ற நிலையும் செய்தொழிலும்
நினைத்த குறியும் வழிபாடும்
ஒன்று பதமும் பதங்கடந்த
உண்மைப் பொருளும் அறியேனை
இன்றுன் அடியா ருடன்கூட
எண்ணம் புரிந்த இனியஅருள்
நன்று நன்று! தமிழ்க்கருவை
நம்பா! உம்பர் நாயகனே!

(10)

குரை: குறி - இறைவன் திருமூர்த்தம்.

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

நாயகன் முகுந்தன் சததளப் பொருட்டில்
நான்முகன் என்னவீர் றிருக்குந்
தூயவன் கருவைக் களாநிழல் அமர்ந்தோன்
துணையடிப் புகழினை வழத்தி
மாயிரு ஞாலம் எடுத்தெடுத்த தேத்த
வரம்பெறு மதுரநா வலர்கள்
சேயிரு விசம்பிற் கற்பக நீழல்
செல்வமும் வேண்டுவ திலையே.

(11)

குரை: முகுந்தன் - திருமால். சததளப் பொருட்டில் -
நூறு இதழ்களையுடைய தாமரை மலரின் நடுவில். துணை -
இரண்டு. மாயிரு - மிகப்பெரிய. ஞாலம் - உலகம். இங்கு
உலகத்திலுள்ள மக்கள். மதுரம் - இனிமை. சேயிருவிசம்பு -
சேய்இரு விசம்பு - தொலைவிலுள்ள பெரிய வானுலகம்.

வேண்டு வ தொன்று தமிழன் எப் பிறப்பும்
 வெந்தழல் நரகிடை விழினும்
 காண்டகு சிறப்பின் அரம்பையர் குழக்
 கற்பக நீழல்வை கிடிலும்
 தூண்டரு சுடரே! களாநிழல் அமர்ந்த
 சோதியே! கருவைநா யகனே!
 ஆண்தகாய்! நினது திருவடிக் கமலத்(து)
 அன்பெனும் அழிவிலாப் பொருளே. (12)

கு - ரை : தமிழன் - தனியானவன், ஆதரவற்றவன் :
 காண்டகு - காணத்தக்க. வைகிடிலும் - தங்கியிருந்தாலும்.
 தூண்டரு சுடர் - தூண்ட அரும் சுடர் போன்ற. ஆண்ட
 காய் - ஆண் தகாய் - ஆண்மை சிறந்தவனே.

அழிவிலாப் பொருளே! பழமறைக் கொழுந்தே!
 அலையெறி அமுதவா ரிதியே!
 ஒழிவிலா தருளுங் கற்பகக் கனியே!
 ஒப்பனை மைப்பரந் தெறிக்கும்
 விழியினால் உருக ஒருபுறம் அளித்த
 விமலனே! கருவையம் பரனே!
 இழிவிலாப் புணையாம் பிறவியங் கடனின்(று)
 ஏறநான் பெற்றதுன் பதமே. (13)

கு - ரை : வாரிதி - கடல். மைப்பரந்தெறிக்கும் -
 மை பரந்து எறிக்கும் - மை பரவி ஒளிவீசும்.

உன்பதம் ஏத்தித் துன்பவே ரறுக்க
 உலகினில் திருவுடன் வாழும்
 மன்பதைக் கெல்லாம் எய்திடுந் தரமோ?
 வலியவந் தெனைத்தடுத் தாண்டுள்
 அன்புவந் தொருவ ரறிந்திடா அறிவும்
 அறிவுறுத் தருளினே அதற்கு
 முன்பெது புரிந்தேன்? கருவையம் பதிவாழ்
 முதல்வனே! முக்கண்வா னவனே! (14)

கு - ரை : மன்பதை - மக்கள். வந்தெனைத்தடுத்தாண்டுள் -
 வந்து எனை தடுத்து ஆண்டு உள்.

வான் எரி அறல்கால் மண்ணெப் பகுக்க
 வரும்பெரும் பூதமோர் ஐந்தும்
 ஆனமுக குணமும் கரணமோர் நான்கும்
 அனைத்துமாய் ஆதிஈ நின்றி
 ஊனுறை உடலுக்கு உயிருமாய் உயிருக்கு
 உணர்வுமாய் ஒன்றினும் தோயா
 ஞானநா யகனே! கருவையம் பரனே!
 நானறிந்(து) உரைக்குமா(று) எவனோ? (15)

கு-ரை: எரி-தீ. அறல் - நீர். கால் - காற்று. மண் - நிலம்.
 முக்குணம் - சத்துவம் இராசதம் தாமதம் ஆகியன. கரணம் -
 அந்தக்கரணம் எனப்படும் கருவிகள்; மனம் சித்தம் அகங்
 காரம் புத்தி என்பன. ஊன் - புலால்.

எவன் உயிர்க் குயிராய் எள்ளுமெண் ணெயும்போல்
 எங்கணும் இடையறா நின்றான்
 எவன் அனைத் துலகும் ஈன்றுகாத் தமிழ்க்
 இறைமைசால் முவுரு வெடுத்தோன்
 எவன்முத விடையீ நின்றிஎஞ் ஞான்றும்
 ஈறிலா மறைமுடி யிருப்பான்
 அவன் எனைப் புரக்கத் திருக்களா நீழல்
 அமர்ந்தருள் புரிந்தகா ரணனே. (16)

கு-ரை: இறைமை சரல் முவுரு - தலைமை அமைந்த
 நான்முகன் திருமால் உருத்திரன் ஆகிய மூவர். மறைமுடி -
 வேதங்களின் முடிபு; வேதாந்தம். புரக்க - பாதுகாக்க.
 காரணன் - முதல்வன்.

காரணம் ஏதென் றறிகிலேன் தமிழேன்
 கற்றல மனத்தினைக் கரைத்து
 வாரணி முலையாள் ஒப்பனை யோடு
 மழவிடை மேலெழுந் தருளி
 நாரணன் அறியாத் திருவுருக் காட்டி
 நல்லருள் சுரந்துவாழ் வித்தான்
 பூரணன் கருவைக் களாநீழல் அமர்ந்த
 புண்ணியன் விண்ணவர்க் கிறையே. (17)

கு-ரை: கற்றலம் - கல்தலம் - கற்பாறை. மழவிடை -
 இள்மையான எருது. பூரணன் - எங்கும் நிறைந்துள்ளவன்.
 குறைவிலா நிறைவுடையோன். இறை - கடவுள், தலைவன்.

விண்ணவர் மகுட கோடிவீழ்ந் திறைஞ்சும்
 விரைமலர்ச் சேவடி மிசையே
 உண்ணிறை காத லன்புநின் றுருக
 உலையிடு மெழுகென உருகிக்
 கண்ணில்நீர் வாரக் கருவையம் பரணே!
 கடவுளே! என்றெடுத் தேத்தப்
 புண்ணியம் புரிந்தேன் இப்பெரும் பேறு
 பூதலத் தெவர்பெறு வாரே,

(18)

குரை: மகுடகோடி - மகுடம் கோடி; கோடிக்கணக்
 காண திருமுடிகள். இறைஞ்சும் - வணங்கும். விரை - மணம்.
 மிசை - மேல். உண்ணிறை - உள் நிறை - உள்ளத்தில்
 நிறைந்துள்ள. என்றெடுத்தேத்த - என்று எடுத்து ஏத்த.

பெறுவது நினது திருவடிக் கமலம்;
 பேசுவ துன்திரு நாமம்;
 உறுவது நினது திருவுரு வெளியாம்;
 உணர்வதுன் அருள்; அலா துண்டோ?
 மறுவறு சிறப்பின் மாசிலா மணியே!
 வரதனே! சிவபெரு மானே!
 குறுமுனி பரவக் களாநிழல் அமர்ந்த
 கொடிமதில் கருவையா திபனே!

(19)

குரை: மறுவறு சிறப்பு - மறு அறு சிறப்பு - குற்றம்
 அற்ற சிறப்பு. மாசிலா - மாசு இலா - குற்றம் இல்லாத.
 வரதன் - வரங்கள் யாவும் கொடுக்க வல்லவன். குறுமுனி -
 அகத்தியமுனிவர். பரவ - புகழ்ந்து துதிக்க. ஆதிபன் - தலைவன்.

ஆதவன் மதிபார் அனல்வெளி புனல்கால்
 அருமறை எச்சனென் றெட்டுப்
 பேதமாய் உருவாய் அருவமாய் நிறைந்த
 பெற்றியால் உற்றுநான் உன்னை
 ஏதினால் உணர்வேன்; உணருமா றருளாய்;
 இளநிலாப் பசங்கொழுந் தணிந்த
 சோதியே! கருவை ஒப்பனை களபத்
 துணைமுலை தழுவுகா தலனே!

(20)

குரை: ஆதவன் - கதிர்வன். மதி - சந்திரன். பார் - நிலம்;
 அனல் - தீ. வெளி - வானம். எச்சன் - ஆன்மா. எட்டுப்
 பேதமாம் உரு - அட்டமூர்த்தி. பெற்றி - தன்மை.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

காத லுற்றிட மனநிலை பெற்றிடக்
கனிந்திடக் களிகூரப்
போத முற்றிட யான்என தென்றிடும்
புலைச்செருக் கறமாற
நாதன் முத்தமிழ்க் கருவையம் பரன்என
நாத்தமும் புறஓதி
ஓதி மற்றுநான் பெற்றதை இற்றென
உரைத்திட முடியாதே.

(21)

கு - ரை : களி - மகிழ்ச்சி. தூர - மிகுதியாக. போதம் - அறிவு. புலைச்செருக்கறமாற - புலை செருக்கு அற மாற - இழிந்த செருக்கு மற்றும் ஒழிய. இற்று - இப்படிப்பட்டது.

முடிக டந்தது ககனகோ ளகைநெடு
முகட்டினுக் கப்பாலும்;
அடிக டந்தது பாதலம் ஏழினுக்(கு)
அப்புறந்(து); அனலோடும்
துடிகள் தந்தகை கடந்தன திகந்தமால்;
தொல்புகழ்க் களாவீசன்
பொடிகள் தந்தபால் மேனியன் திருநடம்
புகலுதற் கெளிதாமோ!

(22)

கு - ரை : ககனம் - வானம். கோளகை - அண்டங்கள். முகடு - உச்சி. அனலோடும் துடிகள் தந்த கை - தீயேந்திய இடக்கையும் உடுக்கு ஏந்திய வலக்கையும். திகந்தம் - திக்கு அந்தம் - திசைகளின் முடிவிடம். பொடிகள் தந்த பால் மேனியன் - திருநீறு அணிந்து அதனாலான பால்போன்ற வெண்ணிற மேனியை உடையான்.

எளியன் புன்தொழிற் பாதகன் மாதரார்
இளமுலை வளம்பேட்ட
களியன் தீக்குண வஞ்சகன் நெஞ்செனும்
கருங்கலைக் கரைவித்து
வெளியில் வந்துநின் பொன்னடி சென்னியின்
மிலைந்(து)எனை ஆட்கொண்ட
அளிக னிந்தநின் அருட்குணம் உரைப்பதார்
அருங்களா அமர்ந்தோனே!

(23)

கு - ரை ; எளியன் - அறிவுக் குறைபாடு உடையவன்.
புன் தொழில் - இழிவான செயல்கள். களியன் - உலக
இன்பத்தில் மயங்கித் திளைப்பவன். கருங்கலை - கருங்கல்லை.
சென்னி - தி. மிலைந்து - குட்டி. அளி - அன்பு.

அமரர் மாதவர் முனிவரர் திரண்டுநின்(று)

அனுதினம் தொழுதேத்தும்

தமர நூபுரப் பொற்சரண் ஏத்திடத்

தமியனுக்கு அருள்செய்தான்,

குமர னால்அருள் சூர்ப்பகை தடிந்தவன்

கொள்ளைவண் டினம்ஆர்க்கும்

கமல வாவிடும் பொங்கரும் சூழ்திருக்

கருவைஎம் பெருமானே,

(24)

கு - ரை : அமரர் - தாம் விரும்பியவாறே நடக்கும்
தன்மையை உடைய வானவர். தமரம் - ஒலி. நூபுரம் -
சிலம்பு என்னும் காலணி. தமர நூபுரம் - இனிதாய் ஒலிக்கும்
சிலம்பு. பொற்சரண் - பொன் சரண் - அழகிய திருவடி.
சூர்ப்பகை - சூரனாகிய பகைவன், சூரனுடைய பகைமை.
தடிந்தவன் - அழித்து ஒழித்தவன். கொள்ளை - மிகுதி.
ஆர்க்கும் - ஒலிக்கும். வாவி - பொய்கை. பொங்கர் -
சோலை.

கருவை யம்பரன் அம்பர மேனியன்

கடவுளர் காணாத

உருவை அம்பிகை பெறப்படுந் தளித்தவன்

ஒன்னலர் புரம்நீற்று

பெருவை அம்பெனக் கண்ணனை உடையன்என்

பிழைபொறுத்து அழியாத

திருவை அம்புவிச் சிறப்பொடும் அளித்தவன்

திருக்களா உடையோனே,

(25)

கு - ரை : பரன் - உயர்ந்தோன். அம்பரம் - அறிவு
வெளியாகிய ஆகாயம். கடவுளர் - நான்முகன் முதலான
தேவர்கள். ஒன்னலர் - பகைவர். நீற்று - நீராகும்படி
அழிக்கும். பெருவைஅம்பு - பெரு வை அம்பு - பெரிய
கூர்மையான அம்பு. அழியாத திரு - அழியாச் செல்வமாகிய
முத்திச்செல்வம். அம்புவி - அழகிய உலகம்.

உடையார் என்றுதம் மக்களை மனைவியை
 ஒக்கலைப் பெருவாழ்வை
 அடைய நல்குசீர்ச் செழும்பொருள் முதலிய
 அனைத்தையும் நினைப்பாரோ
 விடையின் மேல்வரு திருக்களா நாயகன்
 விரைமலர்ச் செழுங்கொன்றைத்
 தொடையல் வேணியான் அடியவர்க் கன்பொடு
 தொண்டுசெய் மனத்தாரே. (26)

கு - ரை : ஒக்கல் - சுற்றத்தார். தொடையல் - தொடுக்
 கப்பட்ட மாலை. வேணி - சடை.

மனத்தை யான்தினம் வணங்குவன், மின்னென
 வைகலும் நிலையற்ற
 தனத்தை வாழ்வினை நிலையென மதித்(து)உழல்
 ஆசையில் தளராதே
 புனத்துழாய் முகில் போற்றிடுங் கருவைவாழ்
 புண்ணியன் பாலற்காச்
 சினத்த காலனை உதைத்தவன் பங்கயச்
 சேவடி வணங்கென்றே. (27)

கு - ரை : வைகல் - நாள். தனம் - செல்வம். உழல் -
 வருந்தும். புனம் - காடு. துழாய் - துளசி. முகில் - மேகம்.
 புனத்துழாய் முகில் - துளசிமாலை அணிந்துள்ள மேகவண்
 ணன், திருமால். பாலன் - மார்க்கண்டேயனாகிய சிறுவன்.
 சினத்த காலன் - கோபித்துவந்த எமன். பங்கயம் - தாமரை.

வணங்கெ னத்தலை அளித்தலை நின்புகழ்
 வாழ்த்தென நாத்தந்தாய்
 இணங்கெ னத்திருக் கூட்டமுங் காட்டினை
 இனிப்பெறும் பேறுண்டோ
 துணங்கை யிட்டுவெம் பேய்க்கணங் குதித்திடச்
 சுடலைஆ டரங்காகக்
 கணங்கள் போற்றநின் ருடிய குழகனே!
 கருவைஎம் பெருமானே! (28)

கு - ரை : இணங்கு - கூடியிருக்க. திருக்கூட்டம் -
 அடியார்கூட்டம். துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து. கணம் -
 கூட்டம். சுடலை - சுடுகாடு. ஆடு அரங்கு - ஆடுதற்குரிய
 இடம்.

பெருமை சான்றநின் திருவெழுத் தைத்துமே
 பெரும்புணை என்ப்பற்றி
 அருமை சான்றஇப் பவக்கடல் கடக்குமா(று)
 ஆசையில் துணிகின்றேன்
 இருமை இன்பமும் அடியவர்க்(கு) ணட்டிடும்
 இறைவனே! எம்மானே!
 தரும் மூர்த்தியே ஒப்பனை வனமுலை
 தழுவுதின் புயத்தானே! (29)

கு - ரை : சான்ற - அமைந்த. திருவெழுத்து ஐந்து - நமசிவய, சிவயநம. புணை - ஆதரவாகப் பற்றிக்கொள்ளுதற்கு உரிய தெப்பம். பவம் - பிறவி. இருமை - இம்மை மறுமை.

தானை எண்திசை; முக்கணும் முச்சுடர்;
 தழைச்சடை கதிர்க்கற்றை;
 மேனி வெங்கனல்; ஆடிடம் உலகெலாம்
 வெந்தொழி புறங்காடு;
 சேனை வெங்கொலைப் பேய்க்கணம்; என்னின் அத்
 திருக்களர் அமர்த்தோனை
 வான நாடரும் பூதலத் தடியரும்
 வணங்குவ தெவ்வாறே? (30)

கு - ரை : தானை - ஆடை. முக்கண் - வலக்கண், இடக்கண், நெற்றிக்கண் ஆகியன. முச்சுடர் - சூரியன் சந்திரன் தி ஆகிய மூன்றும். தழை - செழிப்பாயுள்ள. கதிர்க்கற்றை - சூரியனின் கதிர்த்தொகுதி. வெங்கனல் - வெப்பமிக்க தி. புறங்காடு - சுடுகாடு.

கலி விருத்தம்

எவ்வ முற்ற திரிமலம் இற்றது
 செவ்வி ஞானத் திருக்கண் திறந்தது
 கொவ்வை வாயுமை கொண்கன் கருவையான்
 பெளவ நஞ்சமுண் டான்கழல் பாடவே, (31)

கு - ரை : எவ்வம் - குற்றம். திரிமலம் - மும்மலம்; ஆணவம் மாயை வினை என்னும் குற்றங்கள். இற்றது - ஆழிந்தது. செவ்வி - செம்மையான. கொவ்வை - கோவைப் பழம்; அதுபோன்று சிவந்தவாய். கொண்கன் - கண்வன். பெளவம் - கடல். கழல் - கழலணிந்துள்ள திருவடி.

பாடி னேன்புகழ் பங்கயச் சேவடி
 குடி னேன்கரு வாபுரிச் சோதியை
 நாடி னேன்அவன் நான்எனும் வேறறக்
 கூடி னேன்அடி யார்திருக் கூட்டமே, (32)

கு - ரை : அவன் நான் எனும் வேறு அற - இரண்டு
 என்னும் நிலைமை ஒழிய; இரண்டற்ற கலப்பு நிலையாகிய
 அத்துவித நிலையை அடைய.

கூட்ட மிட்ட கருவி குலைந்திடச்
 சேட்டை யற்றுள் அறிவு சிதையுமுன்
 நாட்டம் மூன்றுடை நாதன் முகலிங்கன்
 தாட்டு ணைக்கம லம்தலைக் கொண்மினே, (33)

கு - ரை : கூட்டம் இட்ட கருவி - பூதங்கள் முதலிய
 தத்துவங்களால் ஆன உடம்பு முதலிய தெர்குதி. குலைந்திட -
 நிலைகுலைய. சேட்டை - குறும்பு, ஐம்பொறிகள் முதலிய
 வற்றின் செயல்கள். நாட்டம் - கண். முகலிங்கன் - கரு
 வைத் திருக்கோயிலில் உள்ள முக அமைப்புடைய இலிங்கத்
 திருமேனியின்கண் எழுந்தருளும் இறைவன். தாள் - அடி.
 தாட்டுணை - தாள் துணை - இரு திருவடிகள். கொண்மின் -
 கொள்ளுங்கள்.

தலைக்கொள் வெண்தலை மாலையன் தண்ணிலா
 மிலைக்கும் தென்கரு வாபுரி வேதியன்
 புலைக்கு ரம்பை உடம்பில் குடிபுகுந்(து)
 அலைக்கும் நெஞ்சம் ஒழித்தெனே ஆள்வனே, (34)

கு - ரை : வெண்தலை - வெள்ளை நிறமான மண்டை
 யோடுகள். தண்ணிலா - தண்நிலா - குளிர்ச்சியான் பிறைச்
 சந்திரன். மிலைக்கும் - குடும். புலைக்குரம்பை - இழிவான
 புலால் ஆகிய குடில்.

என்னை ஆள்பவன் என்னுள் இருப்பவன்
 தன்னை யான்தொழுத் தண்ணளி தந்தவன்
 பொன்னை ஆளும் புயன்தொழு சிற்றவன்
 கன்னி பாகன் கருவைக் கிறைவனே, (35)

கு - ரை : தண்ணளி - தண் அளி - குளிர்ந்த அருள்.
 பொன் - திருமகள். புயன் - தோளையுடையவன். பொன்னை

யானும் புயன் - திருமால். கன்னி - என்றும் இளமையை
யுடைய உமையம்மை.

இறைவன் எங்கணும் யாவையும் ஆனவன்
பிறைய ணிந்த சடிலன் பெருந்தகை
கறையி லங்கு மிடற்றன் கருவையான்
மறைய நின்றெனை ஆண்டதெம் மாயமே. (36)

கு - ரை : சடிலன் - சடையையுடையவன், சடிலம் -
சடை. பெருந்தகை - பெருந்தன்மையானவன். கறை -
நஞ்சின் காரணமான களங்கம். இலங்கும் - விளங்கும்.
மிடற்றன் - கழுத்தை யுடையவன். மறைய நின்று - தோன்
ருது நின்று.

மாய வல்விருள். நீங்க மனத்திடைத்
தூய ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றிய
நாய கன்கள வீசன் நரைமயிர்
பாய மால்விடை யான்பர மேட்டியே. (37)

கு - ரை : மாய வல் இருள் - ஆணவம் எனப்படும் வஞ்சக
மான வலிமை பொருந்திய இருள். நரை - வெள்ளை நிற
மான. பாய - பரவியுள்ள. மால் விடை - பெரிய எருது;
திருமாலாகிய எருது. பரமேட்டி - சிவபெருமான்.

பரம் எனக்குனை யன்றியோர் பற்றிலேன்
சரம முற்றிய போதில் தருவையோ
கருவை நிற்குங் களாமுத லே!மறைச்
சிரமி ருக்குந் திருவடிச் செல்வமே. (38)

கு - ரை : பற்று - ஆதாரம். சரமம் - இறுதிக்காலம்.
மறைச்சிரம் - வேதமுடிபு.

செல்வம் ஈயும் சிறப்பும் அளித்துளத்(து)
அல்லல் தீர்க்கும் அறிவை உதவிடும்
கல்வி நல்கும் கதிதரும் பொற்கிரி
வல்வி லான்கள ஈசனை வாழ்த்தவே. (39)

கு - ரை : நல்கும் - கொடுக்கும். கதி - பேறு. பொற்கிரி -
பொன்மலையாகிய மேருமலை. வல்விலான் - வலிமையான
வில்லையுடையான்.

வாழ்வை நம்பி மதிசெட்டுக் கும்பியில்
வீழ்புன் மாந்தர்க் குறுதி விளம்புவேன்
தாழ்ச் டைக்கள வீசன்றன் ஆலயம்
குழ்தல் குழில் துறக்கம் கிடைக்குமே. (40)

கு-ரை : கும்பி - நரகக்குழி. புன்மாந்தர் - கீழான பாவங்
களைச் செய்தவர். உறுதி - நன்மை. குழ்தல் - வலம்வருக.

கொச்சகக் கலிப்பா

கிடைத்தபொருள் காத்திருக்கக்
கிடைத்திலென் றயர்வார்போல்
படைத்தநின் தருள்பெற்றும்
பெற்றிலார்போல் பரிவுற்றேன் ;
முடைத்தலையிற் பவிகொள்ளும்
முகலிங்கா முகிழ்த்தநிலாச்
சடைத்தலையாய் ! நின்மாயம்
யானுணருந் தரத்ததோ? (41)

கு-ரை : பரிவு - வருத்தம். முடை - கெட்டநாற்றம்.

உணராத நின்நிலையை
நீஉணர்ந்த உணர்ந்ததற்பின்
புணராத தாடலையிற்
புணர்ந்ததெனப் புளகோங்கத்
தணவாமல் எனைஉனக்குத்
தந்துருகி இரண்டற்றேன் ;
பணராசச் சிலம்பணிந்த
பழமறைஎம் பெருமானே! (42)

கு-ரை : உணராத - யாவராலும் உணரப்படாத. புணராத -
பொருந்தாத, கூடாத. தாடலை - தாள் தலை. தாள் - இறைவனது
திருவடி. தலை - நூலாசிரியரது தலை, புணராத தாள் தலையில்
புணர்ந்தது - எளிதில் கிடைக்கப் பெறுத இறைவன் திருவடி
இப்போது ஆசிரியரது தலையில் சூட்டப்பெற்றது. புணராத
தாள் என்பதன் கருத்தாவது. (1) ஆன்மா என்று உண்டோ
அன்று முதலாகவே, அனாதியே, முதல்வனது அடியாகிய
திருவருளும் ஆன்மா அறிவில் கூடியே இருந்தவருவது.

ஆதலின் இடையில் வந்து பொருந்தாத என்பது (2) அவ்வாறு உடனாகவே இருந்தும் ஆன்ம அறிவில் விளங்கித் தோன்றாத என்பது. தலை என்பது ஆன்ம அறிவில் யான் எனத்தோன்றும் உணர்வினையும் குறிக்கும். இதனைத் தற்போத முனைப்பு எனச் சொல்லுவர். 'புணராத தான் தலையில் புணர்ந்தது' என்பது ஏற்கெனவே உடனாகவே இருந்து வருவதும், ஆனாலும் உயிரறிவில் தோன்றாததும் ஆகிய இறைவனது திருவருள் இப்போது உயிரறிவில் விளங்கித் தோன்றலாயிற்று; அப்போது யான் என்னும் முனைப்புணர்வு கெட்டது என்னும் கருத்தினையும் உணர்த்தும்.

சொற்புணர்ச்சி முறையிலும் ஒரு கருத்து சொல்லப்படும். தான் + தலை இரண்டும் கூடும்பொழுது தாடலை என ஆகும். அப்பொழுது கூடிய சொற்கள் இரண்டானாலும் கூட்டத்தில் ஒருசொல் தன்மையதாகியிருக்கக் காணுகிறோம். இது போலவே இறையும் உயிரும் இரண்டற்ற நிலையில் கலந்திருப்பது அத்துவிதநிலை.

புளகு - மகிழ்ச்சி. தணவாமல் - நீங்காமல். பணம் - பட்டம்; இங்குப் படத்தையுடைய பாம்பு.

பழமையாம் வாதனையில்

படிந்தமனப் பந்தத்தின்

விழைவினால் தலைமயங்கி

வேறுவேறுருவெடுத்துச்

சுழல்குயவன் திகிரியைப்போல்

பவக்கடலிற் சுழல்வேனோ?

மழவிடையாய்! பால்வண்ணா!

வானவர்தம் கோமானே!

(43)

கு-ரை : பழமையாம் வாதனை - பழமையாகிய ஆணவ மலத்தின் வாதனை. மனப்பந்தம் - மனப்பற்று. திகிரி - சக்கரம். நிறணிந்தமேனி காரணமாகப் பால்வண்ணன் என வெள்ளை நிறம் சொல்லப்பட்டது.

• கோமானே! கருவைவரும்

குணக்குன்றே! மலரிதழித்

தேமாலை புனைந்தசடைச்

செழுஞ்சுடரே! என்றென்று

பாமாலை வாய்பாடிக்
கைகொட்டிப் பதம்பெயர்த்து
நாமாட வம்மின்காள்
தொண்டராய், நமரங்காள் !

(44)

கு-ரை: இதழி - கொன்றை. தேம் - தேன். நமரம் -
நம்மைச் சேர்ந்தவர்.

தொண்டுசெய்து வழிபட்டுச்
சுருதிபுகழ் களாவீசன்
புண்டரிக மலர்த்தானைப்
போற்றிமுதற் பேறுபெற்றார்
அண்டர்பிரான் நான்முகத்தோன்
ஆழியான் இவரென்றால்
மண்டனிஞா லத்தெளிய
மானுடரோ வழுத்துவார் !

(45)

கு-ரை: சுருதி - வேதம். புண்டரிகம் - தாமரை. முதல்
பேறு - முதன்மையாயிருக்கும் பேறு. அண்டர்பிரான் -
தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன். ஆழியான் - சக்கரத்தை
உடைய திருமால். மண்டனி ஞாலம் - மண் தனி ஞாலம் -
மண்ணாலான ஒப்பற்ற உலகம்.

வழுத்திடுவேன் நாவார
மலரிடுவேன் கரங்கொண்டு,
தொழத்தகுவேன் முடிதாழ்த்திச்
குழ்வருவேன் துணைத்தாளால்
அழுத்திடுவேன் மனத்துன்னை
அகம்புறமொன் றுயுருகிப்
பழித்திடுவேன் அருள்கனிய
பால்வண்ண ! நம்பரணே !

(46)

கு-ரை: பழித்திடுவேன் - பழிச்சிடுவேன், துதிப்பேன்.

நம்பியுன தருள்வேட்டு
நடுக்கடலுட் கலங்கவிழ்த்து
வெம்புதுயர் மனத்தார்போல்
மெலிகின்றேன் நெடுநாளா

கும்பமுனிக் கருள்புரியுங்
கொற்றவனே! முகலிங்கா!
தும்பைமுடித் தோய்புரக்க
இரக்கமின்னந் தோன்றாதோ! (47)

கு-ரை: வேட்டு - விரும்பி, கலம் - கப்பல். கும்பமுனி -
அகத்திய முனிவர். கொற்றவன் - வெற்றியை உடையவன்.
தும்பை - தும்பைமலர். புரக்க - பாதுகாக்க.

தோன்றியபோ(து) உடன்தோன்றித்
தோன்றாது மறைத்தென்னை
ஆன்றசெழுஞ் செம்பிலுறை
களிம்புபோல் அகலாமல்
ஊன்றுமலத் துகளகற்றி
உன்அருளும் பெறுவேனோ?
மூன்றுலகுந் தொழுதேத்தும்
முகலிங்கர்! முதற்பொருளே! (48)

கு-ரை: தோன்றியபோது உடன்தோன்றி - உயிர்
என்று உள்ளதோ அன்றுமுதலாகவே உடனாயிருந்து,
தோன்றாது - தான் உயிரறிவுக்குப் புலப்படாது. மறைத்து -
பிறபொருளை அறியவொட்டாமல் உயிரறிவை மறைத்து.
ஆன்ற - தன்மையில் விரிவான. துகள் - குற்றம்.

பொருள்வேட்டும் நிலம்வேட்டும்
பூவையர்தம் புணர்கலவி
மருள்வேட்டும் நாடோறும்
மனவனிகெட் டயர்கின்றேன்
அருள்வேட்டுன் சன்னிதிப்பட்
டருந்துயர்போய் உய்வேனோ?
தெருள்வேட்டாரிக் கருள்புரியுந்
திருக்களவில் உறைவோனே. (49)

கு-ரை: பூவையர் - பெண்டிர். கலவி - கூட்டம். மருள் -
மயங்கித் தன்னைமறந்திருத்தல். தெருள் - மெய்யுணர்வாகிய
தெளிவு.

உறைவாய்கன் மனத்தன்பர்
உடல்தோறும் உயிராகி
நிறைவாய்எவ் வுலகனைத்தும்
நீக்கமிலா துணர்ந்தோர்க்கு

மறைவாய் உய்த் துணரார்க்கு
 மறையிலுங் கருவையில் வாழ்
 இறைவா! நின் திருவிளையாட்(டு)
 யான் வழத்த அடங்காதே. (50)

கு-ரை : நீக்கமிலாது உணர்ந்தோர் • நீக்கமின்றி ஒன்றி
 யிருந்து உணர்ந்தவர். உய்த்துணர்வு • ஆராய்ந்தறியும்
 அறிவு.

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

காதற்பெ ருக்கும் ஒருகோடி கோடி
 கவலைப்பெ ருக்கும் மிகலாய்
 வாதைப்ப டுத்த அலைமாறு போல
 மனமாலு முன்று விடவோ!
 வேதப்பெ ருக்கு முழுவோசை விம்மு
 விழவிற்பெ ருக்கும் இயல்கூர்
 நாதப்பெ ருக்கும் ஒழியாது மல்கு
 கருவேச! ஞான உருவே! (51)

கு-ரை : காதல் - ஆசை. வாதை - துன்பம். அலைமாறு -
 மேன்மேல்வரும் அலைகள். மால் - மயக்கம். விழவு - விழா.
 இயல் - இலக்கணம். கூர் - சிறப்பாக அமைந்த. நாதம் -
 இசைக் கருவிகளின் ஒலிகள். ஒழியாது - நீங்காமல், மல்கும்-
 மிகும்.

உருவாகி நின்றி அருவாகி நின்றி
 உயிரோடு வைக்கும் உறவாய்
 மருவாகி நின்றி மலராகி நின்றி
 மறையாகி நின்றி மறையின்
 பொருளாகி நின்றி உணையான றிந்து
 புகழ்கின்ற வாறும் அறியேன்
 கருவாபு ரிக்குள் உறைதேவ தேவ!
 கதியேதெ னக்கு மொழியே. (52)

கு - ரை : உயிரோடு எவைக்கும் • உயிர்களுக்கும் உயி
 ரில்லாத பொருள்களுக்கும், மரு - மணம். மறை - வேதம்.

மொழிகின்ற ஆறு சமயங்கள் தோறும்
முழுதுஞ்சு முன்று நிலையற்(று)
அழிகின்ற சிந்தை அவலங்கெ டுத்துன்
அடிகண்டு நாடி யறியும்
விழியுங் கொடுத்த முகவிங்க நாத!
மிகுமன்பர் தேடு பொருளே!
பொழியுங் கடைக்கண் அருளால ளித்தி
புரையற்ற முத்தி நிலையே.

(53)

கு - ரை : ஆறு சமயங்கள் - புறப்புறம், புறம், அகப் புறம், அகம் என்னும் நால்வகை ஆறு சமயங்கள். அவலம் - துன்பம். கண்டுநாடி - நாடிக்கண்டு என மாறுக. ஆராய்ந்தும் அனுபவித்தும் என்பது பொருள். விழி - திருவருள் ஞானம் ஆகிய கண். 'ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி' (குத். 9.) என்னும் சிவஞானபோதமும் அதன் உரையும் காண்க. 'கடைக்கண் பொழியும் அருளால் புரையற்ற முத்திநிலை அளித்தி' என இயைக்க. அளித்தி - கொடுத்தருள்க. புரை - குற்றம்.

முத்திக்கு வித்து(உ)ன் அடியார்கள் சிந்தை
முளரிக்க ருக்கன் மொழியெண்
சித்திக்கு மூலம் தவயோகி கட்டுத்
தெளிகன்னல் ஊறும் அமிர்தம்
பத்திக்கு நித்தம் அருள்விசு கொண்டல்
களவிசன் எங்கள் பரமன்
அத்திக்கு முன்னம் வரமேய ளித்த
கருவேசன் அம்பொன் அடியே.

(54)

கு - ரை : சிந்தைமுளரி - சிந்தையாகிய முளரி. முளரி - தாமரை. முளரிக்கு அருக்கன். அருக்கன் - சூரியன். எண் சித்தி - அணிமா, இலகிமா, மகிமா, பிராத்தி, கரிமா, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் எட்டுப் பேறுகள். கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. கன்னலும் அமிர்தமும். கொண்டல் - மேகம், அத்தி - யானை, அயிராவதம்.

அடியா ரிழைத்த பிழைகோடி நெஞ்சின்
அறியாத ஆதி முதல்வன்
கொடியார் புரத்தை அழல்முட அன்று
குறுமூரல் கொண்ட குழகன்

நெடியோன் வழுத்து களவீசன் என்று
 நினைதோறும் உள்ளம் நெகிழ
 முடியேறும் அங்கை புளகிக்கும் மேனி
 முகிழிக்கும் என்கண் இணையே, (55)

கு - ரை : இழைத்த - செய்த. கொடியார் - கொடியவ
 ராகிய அசுரர். புரம் - முப்புரம். அழல்முட - எரிய. குறு
 முரல் - புன்சிரிப்பு. குழகன் - இளமையழகுடையவன்.
 நெடியோன் - திருமால். வழுத்தும் - துதிக்கும். முடி - தலை.
 அங்கை - அம் கை - அழகிய கைகள். புளகிக்கும் - சிலிர்க்
 கும். முகிழிக்கும் - குவியும், இணை - இரண்டு. அங்கை
 முடியேறும், மேனி புளகிக்கும், கண் முகிழிக்கும் என்க.

என்கண் ணிடத்தின் அகலாத செல்வன்
 எழிலார் களாவின் முதல்வன்
 வன்கண் ணர்நெஞ்சு புகுதாத நம்பன்
 மனமாச றுத்த பெருமான்
 புன்கண் அகற்றி அடியாரை வீடு
 புகுவித்து நின்ற புனிதன்
 தன்கண் எனக்கு முடியாத அன்பு
 தரஎன்கொல் செய்த தவமே. (56)

கு - ரை : எழில் - அழகு, வன்கண்ணர் - வல்நெஞ்சர்.
 மாசு - குற்றம். புன்கண் - துன்பம். வீடு - முத்தி. முடியாத -
 முடிவு அற்ற. கொல் அசைச்சொல்.

தவமும் தவத்தின் உறுபேறு மான
 தலைவா! க ளாவின் முதலே!
 புவனங் களாவை உயிர்வர்க்க மாவை,
 நுகர்போக மாவை புகலும்
 திவசங் களாதி வருகால மாவை
 தெளிவார்தே ளிந்த அமையத்
 திவையன் றிரிற்பை எனின்ஐய! நெஞ்சின்
 எவரே மதிப்பர் உணையே.. (57)

கு - ரை : ஆவை - ஆகியிருப்பாய். திவசம் - நாள். ஆதி -
 முதலாக. தெளிந்த அமையத்து - மெய்யுணர்ந்தபொழுது.
 'அவையேயாய் தானேயாய்' (கு. 2) என்ற சிவஞானபோதத்
 தின் கருத்து இப்பாடலில் அமைந்திருப்பது அறிக; ஒன்றா
 யும் வேறாயும் இருக்கும் இறைவனது இயல்பு கூறப்பட்டது.

உன்நாமம் ஒதி உனையேவ ணங்கி
 உறுபூசை பேணும் உரவோர்
 பொன்னு டளிக்க வரம்நல்கும் ஆதி
 புனிதா! க ளாவில் உறைவோய்!
 முன்னே உனக்கியான் அடியானும் அல்லன்
 முழுஞானி அல்லன் எளியேன்
 என்னே! பிழைத்த பிழைகோடி உள்ள
 எனினும்பு ரத்தல் கடனே.

(58)

கு - ரை : உறுபூசை - சிறந்ததாகிய சிவபூசை. உரவோர் -
 ஞானிகள். அளிக்க - காக்க. புரத்தல் - பாதுகாத்தல்.

கடவா ரணத்தின் உரிபோர்வை கொண்ட
 கருவேச! ஆதி முதல்வா!
 சடவா தனைக்குள் அவமேகி டந்து
 தடுமாறு நெஞ்சம் உடையேன்
 அடைவாய் வழுத்தி வழிபாடு செய்துன்
 அடிபேண ஒன்றும் அறியேன்
 மடமால் அகற்றி யிடுமாற ளிக்கும்
 வரம்நீ கொடுக்கும் வரமே,

(59)

கு - ரை : கடம் - மதநீர். வாரணம் - யானை. உரி -
 உரிக்கப்பட்ட தோல். சடவாதனை - அறிவற்ற பொருள்க
 ளோடு கொண்ட பழக்கம். அவம் - வீண். அடைவாய் -
 முறையாக. மடமால் - மடமும் மாலும் - அறியாமையும்
 மயக்கமும்.

வரையா தியற்றி யிடுபாவ காரி
 மறமன்றி வேறு புரியேன்
 விரைமா லைசுற்று குழலாரி டத்து
 மிகஆசை வைத்து மெலிவேன்
 கரையா திருக்கும் மனநீக ரைத்துன்
 அடிபாட வைத்த கதைநான்
 உரையால் நிறைக்க முடியாது முக்கண்
 உடையாய்! களாவின் ஒளியே!

(60)

கு - ரை : வரையாது - நீக்காமல், பாவகாரி - பாவங்களைச்
 செய்பவன். மறம் - பாவச் செயல்கள். விரை - மணம்.
 குழலார் : கூந்தலையுடைய பெண்கள். உரையால் நிறைக்க -
 சொல்லால் அளவிட்டுக் கூற.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

ஒளிமதி முடித்த வேணி
 ஒருவனே! கருவை யானே!
 தெளிவுற நெஞ்சந் தன்னைத்
 தெருட்டினின் நிலையைக் காட்டி
 அருளிநு லென்னை யாண்ட
 அருட்குன்றே! உன்னை இன்னும்
 எளியனென் பிறவி வேட்டோ
 ஏத்திடா திருக்கின் றேனே! (61)

கு-ரை : மதி - சந்திரன். வேணி - சடைமுடி. தெருட்டி -
 தெளிவு பெறச்செய்து. எளியன் - அறிவு ஆற்றல்களில்
 மிகவும் குறைவுடையவன். வேட்டோ - விரும்பியோ?

இருக்கினும் நிற்கும் போதும்
 இரவுகண் துயிலும் போதும்
 பொருக்கென நடக்கும் போதும்
 பொருந்தியே துய்க்கும் போதும்
 முருக்கிதழ்க் கனிவா யாரை
 முயங்கிநெஞ் சழியும் போதும்
 திருக்களா வுடைய நம்பா!
 சிந்தைஉன் பால தாமே. (62)

கு-ரை : பொருக்கென - விரைவாக, துய்க்கும்போதும்
 உலகப் பொருள்களை - அனுபவிக்குப்போதும். முருக்கு -
 முருக்கம்பூ. இதழ் - உதடு, கனிவாய் - கனிவான இனிய
 மொழிபேசும் வாய், முயங்கி - கூடித்தழுவி.

சிந்தனை உனக்குத் தந்தேன்
 திருவருள் எனக்குத் தந்தாய்
 வந்தனை உனக்குத் தந்தேன்
 மலரடி எனக்குத் தந்தாய்
 பைந்துணர் உனக்குத் தந்தேன்
 பரகதி எனக்குத் தந்தாய்
 கந்தனைப் பயந்த நாதா!
 கருவையி லிருக்குந் தேவே! (63)

கு-ரை : பைந்துணர் - பசுமையான பூங்கொத்து. பரகதி -
 உயர்ந்த பேறு (வீடுபேறு).

தேவனே! நின்னை அல்லால்
 பிறிதொரு தேவை எண்ணென்
 பாவனை நின்னி னல்லால்
 பிறிதொரு பற்று மில்லேன்
 யாவையுங் காட்டக் கண்டேன்
 என்னுளே நின்னைக் கண்டேன்
 காவலா கருவை யானே!
 இனிமற்றோர் காட்சி யுண்டோ? (64)

கு-ரை : தேவை - தெய்வத்தை. யாவையும்
 கண்டேன் — 'காணும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்
 போல், காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்' (சூ. 11)
 என்ற சிவஞானபோதம் நினைக. 'அவனருளே கண்ணாகக்
 காணினல்லால்' என்ற அப்பர் திருவாக்கும் (வினாவிடைத்
 தாண்டகம். பா. 10.) காண்க.

- உண்டென மறைக ளோதும்
 ஒருதனி முதலே! நாளும்
 அண்டரும் முனிவர் தாமும்
 காண்கிலர் அடியேன் உன்னைத்
 தெண்டிரை வளாகம் முற்றும்
 தேடினேன் தேடித் தேடிக்
 கண்டனன் களாவின் நீழல்
 கருவைமா நகரத்தானே! (65)

கு-ரை : ஒரு தனி முதல் - எல்லாவற்றையும் இறுதியில்
 ஒடுக்கிநிற்கும் பரசிவமாகிய முதல்வன், 'அந்தமாய் உலகு
 ஆதியும் ஆயினான்' (சம்பந்தர். ஆரூர். பா. 1.) என்ற தமிழ்
 மறையும், 'அந்தம் ஆதி' (சூ. 1) என்ற சிவஞானபோதமும்,
 'மகாசங்கார காரணஞ்கிய முதலையே முதலாக உடைத்து
 இவ்வுலகம்' என்ற அதன் உரையும் காண்க. 'அண்டர் -
 தேவர். தெண்டிரை - தெளிந்த நீரையுடையதும் அலைகளை
 யுடையதுமாகிய கடல். வளாகம் - கடலால் வளைத்துச் சூழப்
 பட்ட உலகம்.

தானென உருவ மாகிச்
 சங்கற்ப விகற்பங் கொண்டு
 வானக மாகி மண்ணாய்க்
 கடல்களாய் மலைகளாகி

ஈனமாம் மனப்பேய் செய்த
இந்திர சாலந் தன்னால்
நானுனை உணர மாட்டேன்
களாநிழல் நண்ணு வானே!

(66)

கு - ரை : மனப்பேய் - மனமாகிய பேய். இதனைத் தொடக்
கத்தில் வைத்துப் பொருள் கொள்ளுக. சங்கற்பம் - இது
ஒரு பொருள் என அறிதல். விகற்பம் - பொருள்களைத்
தனித்தனி வேறுகண்டறிதல். ஈனம் - இழிவு.

நண்ணருந் தவங்கள் செய்து
நானுடல் வருந்த மாட்டேன்
எண்ணுமைம் புலனுஞ் செற்றங்(கு)
இருவினை யறுக்க மாட்டேன்
கண்ணகன் ஞாலம் போற்றக்
களாநிழல் அமர்ந்து வாழும்
அண்ணலே! இனிஎவ் வாறே
அடியனேன் உய்யு மாறே?

(67)

கு - ரை : நண்ணரும் - நண்ண அரும் - நெருங்கிச் செய்
தற்கு அரிய, செற்று - அடக்கி. கண் அகல் ஞாலம் - இடம்
அகன்ற உலகம். ஞாலம் - உலகில் உள்ளார்; ஆகுபெயர்ப்
பொருள். அண்ணல் - தலைவன்.

உய்யவோ ருறுதி நாடா
உலகினில் சமய மென்னும்
வெய்யஆர் கவியின் வீழ்ந்து
வெந்துய ருழக்கின் தேற்குத்
தையலோர் பாகம் வைத்துத்
தண்டமிழ்க் கருவை வாழும்
ஐயன்வந் தாண்டுகொண்ட
ததிசயம் வினைக்கு மாறே.

(68)

கு - ரை : உறுதி - பற்றுக்கோடு. நாடா - நாடி; செய்யா
என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினை எச்சம். சமயம் என்னும் வெய்ய
ஆர்கனி - புறச்சமயங்களாகிய கொடிய கடல். உழக்கின்
தேற்கு - அகப்பட்டு வருந்தும் எனக்கு. தையல் - பெண்,
உமையம்மை. ஐயன் - உயர்ந்தோனாகிய சிவபெருமான்.

அதிசய முளத்திற் காட்டி.
 அகம்புறந் தானாக் காட்டித்
 துதிசெயக் கவிநாக் காட்டித்
 தொடக்கறு நேயங் காட்டி
 மதியினிற் களிப்புங் காட்டி
 வந்தேனை யாண்டு கொண்டான்
 கதியென உலகம் போற்றக்
 களாநிழ் - லமர்ந்த நாதன்.

(69)

கு - ரை : அகம் புறம் தானாக் காட்டி - உட்பொருள்
 களிலும் வெளிப்பொருள்களிலும் கலந்து அவையேயாகி
 நிற்கும் நிலைமையைக்காட்டி. தொடக்கு - இடை. நேயம் -
 அன்பு. மதி - அறிவு. இங்கு அறிவொடு பொருந்திய மனம்.
 காட்டி - 1. காணுமாறு செய்து. 2. உணரச்செய்து. 3.
 திறனுடையதாகச் செய்து. 4. கொள்ளுமாறுசெய்து 5.
 உண்டாகச் செய்து.

நாதனே! கவிஞன் ஏவ
 நள்ளிருட் போதிற் சென்ற
 தூதனே! இமய வல்லி
 துணைவனே! கருவை யானே!
 போதநே யத்தி னுல்லின்
 பொலன்கழல் தொண்டு பூண்டும்
 ஏதம்நீ அகற்றி டாமல்
 இருப்பதும் இசைய தாமோ?

(70)

கு - ரை : கவிஞன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். தூதன் - சில
 பெருமான் பரவை நாச்சியாரிடத்துத் தூதுசென்றமை.
 போதநேயம் - ஞானத்தின்வழியில் வந்த அன்பு; மெய்யுணர்
 வும் அவ்வுணர்வால், என்றும் உதவிக்கொண்டிருக்கும்
 முதல்வன் கருணையை எண்ணும்போது பெருகிவரும் அன்பும்.
 பொலன் - பொன். கழல் - கழலணிந்த திருவடி. ஏதம் -
 குற்றம். ஆணவமலம்.

கவி விருத்தம்

இசையுஞ் செல்வமுந் திருவும் இன்பமுந்
 அசைவி லாதபே ரறிவு முத்தியும்
 விசைய முந்தருங் கருவை மேவினோன்
 திசையு டுத்தவன் சீர்ப் டிக்கவே.

(71)

கு-ரை : இசை - புகழ். திரு - அழகு. அசைவிலாத
பேரறிவு - என்றும் நிலையாயுள்ள மெய்யறிவு. விசையம் -
வெற்றி. திசை உடுத்தவன் - திசைகளையே உடையாகக்
கொண்ட பேருருவாளன். சீர் - புகழ்.

படிய ளந்தவன் ப்தும மேயவன்
அடிமு டித்தலம் அறியொ ணாதவன்
கடிகொண் மாமலர்க் களவின் நீழலான்
குடியி ருக்களன் நெஞ்சு கோயிலே. (72)

கு-ரை : படி - உலகம். படியளந்தவன் - திருமால்.
பதுமம் - தாமரைமலர். பதுமம் மேயவன் - நான்முகன். கடி -
மணம்.

கோயில் குழவுங் குடங்கை கொட்டவும்
வாயிற் பாடவும் வணங்கி யாடவும்
ஆயி ரம்பெயர்க் கருவை யாதிபன்
நேய முற்றுவாழ் தொண்டர் நேர்வரே. (73)

கு-ரை : திருத்தொண்டரின் செயல்கள் இங்குக் கூறப்
படுகின்றன. குழ - வலம்வர. குடங்கை - உள்ளங்கைகள்.
அதிபன் - தலைவன்.

நேர்ந்த நெஞ்சமே! நெடிது வாடிநீ
சோர்ந்த துன்பமும் துயரும் போக்குவான்
வார்ந்த செஞ்சடைக் கருவை வானவன்
ஆர்ந்த பேரருள் அருவி யாடவே. (74)

கு-ரை : வார்ந்த-நீண்ட. ஆர்ந்த - நிறைந்த, செறிந்த.

ஆடு மட்கலத் திகிரி யொத்தலைந்
தோடு நெஞ்சமுங் கவலை யோர்ந்துனை
நாடு மோதமிழ்க் கருவை நம்பனை!
ஏடு சேர்மலர்க் களவில் ஈசனை! (75)

கு-ரை : மட்கலத்திகிரி - மட்பாண்டம் செய்தற்குப்
பயன்படுத்தப்படும் சக்கரம். கவலை ஓர்ந்து - கவலையை
எண்ணி அதனைப் போக்கிக்கொள்ள. ஏடு - இதழ்.

ஈச னே! இடத் திமய வல்லியின்
 நேச னேயியற் கருவை நித்தனே!
 பூசி யேனுனைப் புனித ஆகமம்
 வாசி யேன்பிறப் பென்று மாயுமே. (76)

கு - ரை : இயல் கருவை - சிறந்த இயல்பையுடைய
 கருவாபுரி. கருவை இயல் - கருவாபுரியில் எழுந்தருளியுள்ள.

பிறவி மாயவும் அருள்பெ ருக்கவும்
 துறவி யாய்வனம் துன்னல் வேண்டுமோ?
 இறைவன் எம்பிரான் களவில் ஈசனென்(று)
 அறையும் முன்னமே அனைத்தும் எய்துமே. (77)

கு - ரை : துன்னல் - சேர்தல், நெருங்கச் செல்லுதல்.
 அறையும் - சொல்லும். எய்தும் - வந்து கைகூடும்.

எய்தி என்செயும் கருவை எம்பிரான்
 கொய்யும் நாண்மலர்க் கொன்றை வேணியான்
 செய்ய பாதம்என் சென்னி வைக்கவே
 வெய்ய கூற்றுவன் வீச பாசமே. (78)

கு - ரை : எய்தி - வந்து அடைந்து. பாசம் எய்தி என்
 செய்யும் எனக்கூட்டுக. வெய்ய - கொடிய. கூற்றுவன் - எமன்.
 பாதம் சென்னிவைத்தல் - திருவருள் பதிதல் எனப்படும்
 சத்தி நிபாதத்தைக் குறிக்கும்.

பாசம் நீக்கிமு வகைப்ப சக்களை
 மாசில் முத்தியாம் வனத்தில் மேய்த்திடும்
 ஈசன் மின்னேநேர் இடைச்சி காதலன்
 ஆசில் பால்வணத்து அண்டர் நாதனே. (79)

கு - ரை : மூவகைப் பசுக்கள் - விஞ்ஞானகலர், பிரளயா
 கலர், சகலர் என்னும் மூன்றுவகை உயிர்கள். மின்னே நேர்
 இடைச்சி - மின்னே ஒத்த இடையினையுடைய உமையம்மை.
 ஆச - குற்றம். வணம் - வண்ணம், நிறம். நாதன் - தலைவன்.

அண்ட கோளமும் அகில லோகமும்
 மண்டு செந்தழல் வடிவ மானவன்
 முண்ட கக்கழற் கருவை மூர்த்தியைக்
 கண்ட கண்ணினை களிது ளங்குமே. (80)

கு - ரை : முண்டகம் - தாமரைமலர். கழல் - கழல்
 அணிந்துள்ள திருவடி. களி - மகிழ்ச்சி. துளங்கும் - திளைத்
 தாகும்.

கலிநிலைத்துறை

துளங்கு நெஞ்சமே! துயருரு
வகைஒன்று சொல்வேன்
வளங்கொள் செந்தமிழ்க் கருவையம்
பெரும்பதி மருவி
விளங்கு பால்நிற மேனியன்
திருவடி தொழுதால்
அளந்து காண்பருந் துறக்கவாழ்(வு)
இம்மையின் அளிப்பான்.

(81)

கு-ரை : துளங்கும் - கலங்கும். பானிறம் - பால் நிறம்.
அளந்து காண்புஅரும் - இவ்வளவு என அளந்து காணமுடியாத. துறக்கம் - சுவர்க்கம். இங்கு, அடைமொழியால் பேரின்ப உலகினைக் குறிக்கும்.

இம்மை இன்பமும் இறுதியின்
முத்தியும் அளிக்கும்
நம்மை ஆளுடை நாயகன்
கருவைநன் னகரில்
கொம்மை வெம்முலைக் கொடியொடும்
இனிதுவீற் றிருக்க
விம்மி மானுடர் வெந்துயர்
உழப்பதென் விரகே.

(82)

கு - ரை : இறுதி - அழிவு. கொம்மை - திரட்சியுடைய, வெம்(மை) - ஞான அமுது கருதி உயிர்களால் விரும்பப்படுகிற. கொடி - கொடிபோன்ற இடையினை யுடையாள். விரகு - அறிவுடைமை.

விரகி னாற்சிலர் செய்திடும்
வினைகளும் உண்டோ?
மருவி அம்பரம் மறைந்துநின்
ருட்டுவான் போல
உரக கங்கணக் கருவையான்
ஒருவன்நின் ருட்டப்
பரவை சூழ்நில மன்பதை
பரப்பெலாம் நடிக்கும்.

(83)

கு - ரை : விரகு - அறிவு. அம்பரம் - திரைச்சீலை.
ஆட்டுவான் - பொம்மலாட்டம் செய்பவன். உரகம் - பாம்பு.
கங்கணம் - கைவளை. பரவை - கடல். மன்பதை - மக்கள்.
நடிக்கும் - செயற்படும்.

நடித்த தாள்களும் நகைமணி
முறுவலும் முகமும்
பொடித்த வேர்வேழும் புருவமும்
அருள்விலோ சனமும்
முடித்த தண்பிறை வேணியும்
முகலிங்கன் மழுமான்
பிடித்த செங்கையும் காண்பவர்
புவியிடைப் பிறவார். (84)

கு - ரை : நகை - ஒளி, விளக்கம். மணி - அழகு. விலோ
சனம் - கண். மழு மான் - மழுவும்மானும்.

பிறந்த யாக்கைகள் அளப்பில
பெருங்கடற் புவிக்குள்
இறந்து போயதல் லால்அவற்
றெய்திய துண்டோ?
கறந்த பால்நிற வண்ணனைக்
கருத்துற இருத்திச்
சிறந்த யாக்கையீ திதற்குநான்
செய்வதும் உளதோ? (85)

கு - ரை : பிறந்த யாக்கைகள் - பிறப்புக்கள், அவற்று
எய்தியது - அவற்றால் அடைந்த பேறு.

உள்ள தில்லதென் றுரைத்திடும்
பொருளைஉய்த் துணராக்
கள்ளர் நாவினில் இருந்திடாக்
களாநறுங் கனியைத்
தெள்ளு செந்தமிழ்க் கருவையிற்
சினகரம் புழுந்து
மெள்ள நான்சென்று காண்டலும்
தீர்ந்தது விடாயே. (86)

கு - ரை : உய்த்துணரா - ஆராய்ந்து உணரமாட்டாத.
கள்ளர் - வஞ்சகர். சினகரம் - திருக்கோயில். விடாய் -
வேட்கை, விருப்பமிகுதி.

விடக்கை மும்மலக் குழிசியை
 விளிந்தபின் தீண்டாத்
 துடக்கை நோய்க்கணம் துணங்கையிட்
 டாடுறும் அரங்கை
 நடக்கும் குத்திரப் பாவையை
 நான்சுமந் துழலல்
 கடக்க நீக்கியென் றுளுவை?
 கருவைஉத் தமனே!

(87)

கு - ரை : விடக்கு - புலால். குழிசி - பாண்டம், விளிந்த
 பின் - இறந்தபின், துடக்கு - தூய்மையற்றது, துணங்கை -
 ஒருவகைக்கூத்து. அரங்கு - அரங்கம். நடக்கும் குத்திரப்
 பாவை - உடம்பு.

உத்தி வாளரா முடித்தபால்
 வண்ணனே! உனது
 பத்தி வேண்டுவ தன்றியே
 நரகிடைப் படினும்
 முத்தி வேண்டிலேன் துறக்கமும்
 வேண்டிலேன் முனிவர்
 சித்தி வேண்டிலேன் வேண்டிலேன்
 திசாதிபர் சிறப்பே.

(88)

கு - ரை : உத்தி - பாம்பின் படத்தில் உள்ள புள்ளிகள்.
 வாள அரா - ஒளி பொருந்திய பாம்பு. திசாதிபர் - திக்குப்
 பாலகர்.

சிறக்கத் தக்கது கருவையான்
 திருவடி நேயம்
 மறக்கத் தக்கது மற்றுள
 சமயத்தின் மயக்கம்
 துறக்கத் தக்க(து)இவ் வுடம்பையான்
 என்றுறு தொடர்பு
 பிறத்தத் தக்கது சிவானந்த
 வாரியின் பெருக்கே.

(89)

கு - ரை : வாரி - வெள்ளம்.

பெருகு காதல்கொண் டனுதினம்
 பேதைநெஞ் சடியேன்
 உருகி நாடவும் வெளிப்படா
 உனைஉளத் துணர்ந்தேன்
 இருக னாரவும் காண்பதற்(கு)
 என்றெதிர்ந் திடுவாய்
 கருகு கண்டனே! கருவையிற்
 களாநறுங் கனியே!

(90)

கு - ரை : கருகு கண்டன் - நஞ்சுக்கறையால் கருமை
 நிறம் பொருந்திய கழுத்தினன்.

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கனிவு ருமனம் கனிய நின்பெரும்
 கருணை தந்தவா! போற்றி நாயினேன்
 இனிய பாடலால் களவின் ஈசனென்(று)
 ஏத்த நாத்தரும் இறைவ! போற்றிவான்
 பனிநி லாவுடன் கங்கை துன்றுசெம்
 பவள வார்சடைப் பரம! போற்றிவில்
 குனிவு ருமுனம் புரம்எ ரித்திடக்
 குருத்த வாள்நகைக் குழக! போற்றியே. (91)

கு - ரை : துன்று - நெருங்கிச் சேர்ந்திருக்கும். குனிவுறு
 முனம் - வளைக்கப்படும் முன்பே. குருத்த வாள் நகை - நல்ல
 நிறமுடைய ஓளிபொருந்திய புன்முறுவல்.

குழவி வெண்ணிலா அனைய வெண்ணகைக்
 கொடியி டத்துவாழ் குரிசில்! போற்றிஎன்
 பழைய தீவினைப் பகைதொ லைத்திடும்
 பாவ நாசனே! போற்றி காய்சினத்(து)
 உழுவை யின்வரித் தோல சைத்தபட்(டு)
 உடைம ருங்கினோய்! போற்றி செந்தமிழ்க்
 கழும லப்பதிக் கவுணி யன்புகழ்
 களவின் நீழலிற் கடவுள்! போற்றியே. (92)

கு - ரை : குழவி-இளமையான. கொடி - கொடிபோன்ற
 இடையினையுடையான். குரிசில் - தலைவன். காய்சினம் -
 பிறரை வருத்தும் சினம். உழுவை - புனி. அசைத்த -
 கட்டிய. மருங்கு - இடை, அரை. கவுணியன் - திருஞான
 சம்பந்தர்.

கடையு கத்தினில் பொழில்கள் ஏழையும்
 கனல்கொ ணுத்திய சுடலை யம்பலத்(து)
 அடலை பூசினன் அம்மை காணநின்(று)
 ஆடும் ஐயனே! போற்றி போற்றிநெஞ்(சு)
 இடைவி டாமல்உன் சரண பங்கயத்(து)
 இருக்க நல்கிய இறைவ! போற்றிமால்
 விடையின் மேவிய கருவை மாநகர்
 வீதி வாய்வரும் விமல! போற்றியே. (93)

கு - ரை : கடையுதம் - பிரளயகாலம். பொழில் - உலகம்.
 அடலை - சாம்பல். சரணம் - அடி. பங்கயம் : தாமரை
 மலர். விமலன் - குற்றம் அற்றவன்.

விமல! போற்றிநின் பெருமை நாரணன்
 விரிஞ்சன் ஆதியோர் அறிய கிற்றிலா
 அமல! போற்றிநான் அறியும் வண்ணம்முன்
 அறிவு தந்தருள் அறிவ! போற்றிதண்
 கமல வானிசும் கருவை மாநகர்க்
 களவின் நீழல்வாழ் கால காலனே!
 இமய மால்வரைக் குமரி ஒப்பனைக்கு
 இனிய காதல! போற்றி எந்தையே! (94)

கு - ரை : விரிஞ்சன் - நான்முகன். ஆதியோர் - முதலான
 வர். அறியகிற்றிலா - அறியமுடியாத. அமலன் - குற்றம்
 அற்றவன். கமலவாணி - தாமரைப் பொய்கை.

எந்தை ஆயினாய்! குரவன் ஆயினாய்!
 இறைவன் ஆயினாய்! போற்றி என்மனப்
 பந்தம் ஆயினாய்! வீடும் ஆயினாய்!
 பரமும் ஆயினாய்! போற்றி தென்புலச்
 சந்த மால்வரைத் தமிழ்மு னிக்கு(உ)மை
 தனைம ணந்தமெய்க் கோலம் காட்டினாய்!
 சுந்த ரப்புயத் தழகு போற்றிநந்
 சோதி! பால்வணத் தாதி! போற்றியே. (95)

கு - ரை : பந்தம் - கட்டு. தென்புலம் - தென்னகமாகிய
 தமிழ்நாடு. சந்தமால்வரை - சந்தனமரம் நிறைந்த பொதிகை
 மலை.

ஆதி நின்திருத் தொண்டு காதலித்(து)
 அறிவு சென்றம்ட் டாக் நின்புகழ்
 ஓது செய்யுளிற் குறையு ரைத்ததிங்(கு)
 ஒன்றும் நின்செவிக்(கு) உற்ற தில்லையோ?
 காதல் நண்புடைக் கவிஞன் ஏவலும்
 கங்கு விற்கழல் கால்சி வப்புறத்
 தூது சென்றவா! போற்றி நாடொறும்
 தொழும வர்க்கருள் கருவை ஐயனே! (96)

கு - ரை : காதல் நண்புடைக் கவிஞன் - சுந்தரர்.
 கங்குல் - இரவு.

ஐய னே!சரண் போற்றி என்னையாள்
 அப்ப னே!சரண் போற்றி பொய்யிலா
 மெய்ய னே!சரண் போற்றி வானவர்
 வேந்த னே!சரண் போற்றி மான்மழுக்
 கைய னே!சரண் போற்றி கால்னைக்
 காய்ந்த வா!சரண் போற்றி தீநிறச்
 செய்ய னே!சரண் போற்றி காமனைச்
 செற்ற வா!சரண் போற்றி தேவனே! (97)

கு - ரை : செய்யன் - செந்நிறமுடையவன். செற்றவன் -
 அழித்தவன்.

தேவ னே!பிறர்க் கடிமை யுற்றிலேன்
 சிந்தை நின்வசம் தந்த தன்றியும்
 நானி னுல்தினம் பரவி வாழ்த்துவேன்
 நானும் என்குறை தீர்ப்ப தார்கொலோ?
 காவல் மூவரண் கனல்கொளுத்திடக்
 கருணை செய்திடும் கடவுள்! போற்றியான்
 பாவ காரியே எனினும் என்னைநீ
 பாது காப்பதுன் பண்ப தாகுமே. (98)

கு - ரை : மூவரண் - மூன்று கோட்டைகள், முப்புரம்.

பண்ப யிற்றிவண் டாடு கொன்றையம்
 படலை மார்பனே! போற்றி அம்பிகை
 கண்க ளித்திடத் தில்லை மன்றினில்
 கடிந டம்புரி கடவுள்! போற்றியூஞ்

சண்ப கச்செழுங் காவின் வேரிசூழ்
தண்க ளாவனத் தடிகள்! போற்றியீ
விண்ப ரிப்பவன் தொழுத நம்பனே!
வெள்ளை மேனியாய்! போற்றி போற்றியே. (99)

கு - ரை ; பண் - இசை. படலை - மாலை. கடி - சிறந்த.
வேரி - மணம். மீ - மேல். விண் பரிப்பவன் - வானுலகக்
காவலன், இந்திரன்.

வெள்ளை மேனியாய்! போற்றி ஒப்பனை
மேவு மார்பனே! போற்றி போற்றிபூங்
கள்ள லம்புதண் களவின் நீழலிற்
கருணை யங்கடற் கடவுள்! போற்றினான்
உள்ளம் ஒன்றிநின்(று) அடிவழுத்திட
உதவி செய்தவா! போற்றி இன்புறத்
தெள்ளு செந்தமிழ்க் கருவை மாநகர்ச்
செல்வ! போற்றிநின் சீர்கள் போற்றியே. (100)

கு - ரை : பூங்கள் - தேன்.

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

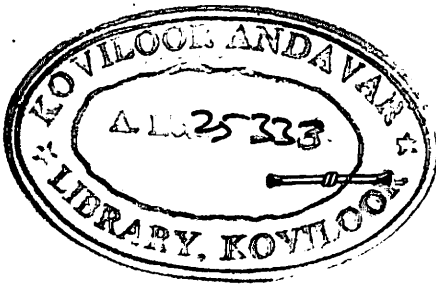
உ

கூர்ம புராணம்

சீர்பூத்த குழனிமதி அமுதிறைப்பக்
கங்கைஎழுந் திவலை தூற்ற
வார்பூத்த பொம்மன்முலைக் கௌரியிரு
கண்களிப்ப வாணோர் போற்ற
வேர்பூத்த மணிமன்றத் தானந்த
நடம்புரியும் எண்தோள் முக்கண்
கார்பூத்த மணிமிடற்றோன் கமலமலர்ச்
சேவடிஎம் கருத்துள் வைப்பாம்.

புலவியில் உடைந்த சங்கம் புரிசடைத் திங்கட் கீற்றின்
மலைவற இணைக்கு மேல்வை மழுவலான் குறித்து நோக்க
முலைமுகம் கோட்டி நோக்கி நானொடு முறுவல் பூத்துக்
கலைநிறை மதியிற் செய்யும் கௌரிதாள் சென்னிசேர்ப்பாம்.

— அதிவீரராம பாண்டியர்.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

[பாட்டு எண்]

அடியார் இழைத்த	55	எவன் உயிர்க்குயிராய்	16
அண்டகோளமும்	80	எளியன் புன்தொழில்	23
அதிகயம் உளத்தில்	69	என்கண்ணிடத்தின்	56
அபரர் மாதவர்	24	என்னை ஆள்பவன்	35
அழிவிலாப்பொருளே	13	ஐயனே சரண்	97
ஆடுமட்கலத்	75	ஒளிமதி முடித்த	61
ஆண்டருவன்	7	கடவாரணத்தின்	59
ஆதவன் மதிபார்	20	கடையுக்கத்தினில்	93
ஆதிநின் திரு	96	கண்ட கண்கள்	8
ஆருக்காமக்	2	கருவையம்பரன்	25
ஆனகருவை	காப்பு	கனிவுரு மனம்	91
இசையும் செல்வமும்	71	காதலுற்றிட	21
இம்மை இன்பமும்	82	காதற்பெருக்கும்	51
இருக்கினும் நிற்கும்	62	காரணம் ஏதென்று	17
இறைவன் எங்கனும்	36	கிடைத்த பொருள்	41
ஈசனே இடத்திமய	76	குழவி வெண்ணிலா	92
உடையர் என்று	26	கூட்டமிட்ட	33
உணராத நின் நிலையை	42	கோமானே கருவை	44
உண்டென மறைகள்	65	கோயில் குழவும்	73
உத்திவாளரா	88	சிந்தனை உலக்கு	63
உய்யஒர் உறுதி	68	சிறக்கத் தக்கது	89
உரகாபரணத்	9	சீரார் கமலச்	1
உருவா கிநிற்றி	52	சுடரே வலிய	3
உள்ளதில்லதென்	86	பல்வம் ஈயும்	39
உறைவாய் நன்மனத்	50	தலைக்கொள் வெண்	34
உன்நாமம் ஒதி	58	தவமும் தவத்தின்	57
உன்பதம் ஏத்தி	14	தானென உருவம்	66
எந்தை ஆயினாய்	95	தானே எண்டிசை	30
எய்தி என்செயும்	78	துளங்கு நெஞ்சமே	81
எவ்வமுற்ற திரிமலம்	31	தேவனே நின்னை	64

தேவனே பிறர்க்	98	பெறுவது நினது	19
தொண்டுசெய்து	45	பொருள் வேட்டும்	49
தோன்றியபோது	48	மனத்தையான்	27
நடித்த தாள்களும்	84	மாயவல்லினுள்	37
நடித்தேன் பொய்	5	முடிகடந்தது	22
நண்ணரும் தவங்கள்	67	முத்திக்குவித்து	54
நம்பி உனதருள்	47	முன்னிப்பிறவி	6
நாதனே கவிஞன்	70	மொழிகின்ற ஆறு	53
நாயகன் முகுந்தன்	11	வணங்கெனத்தலை	28
நின்ற நிலையும்	10	வரையாதிவற்றி	60
நேர்ந்த நெஞ்சமே	74	வழுத்திடுவேன்	46
படியளந்தவன்	72	வாழ்வை நம்பி	40
பண்பயிற்றிவண்	99	வான்எரி அறல்	15
பரம் எனக்குனை	38	விடக்கை மும்மல	87
பழமையாம் வாதனை	43	விண்ணவர் மகுட	18
பாசம் நீக்கி	79	விமலபோற்றி	94
பாடினேன் புகழ்	32	விரகிஞற் சிலர்	83
பிறந்த யாக்கை	85	வெள்ளாமேனியாய்	100
பிறவி மாயவும்	77	வேண்டுவதொன்று	12
பெருருகாதல்	90	வேனிற்சிலை	4
பெருமைசான்ற	29		

Acno 25332

திருக்கருவை வெண்பா அந்தாதி

வரந்தரும்இப் பார்புரக்கும் வாழ்வுதரும் விண்ணோர்
தரந்தரும்பே ரின்பம் தருமால் — பரந்து
துளவீசன் தேடும் துணைத்தாள் கருவைக்
களவீசன் என்றுரைத்தக் கால்.

நாவுக் கழகுனது நாமம் நயந்துரைக்கும்
பாவுக் கழகுனையே பாடுவது — தாவில்
கலைக்கழகு ஞானம் கருவையா னே!என்
தலைக்கழகு நின்கமலத் தாள்.

— அதிவீரராமபாண்டியர்.

